

kraft er nødvendig, for at de kan blive losset. Hvis Skibene ligger og hverken kan blive losset eller ladet paa Grund af manglende Arbejdskraft, lyder der Klager — og med Rette — ogsaa ude fra Landbrugerne, fordi de ikke kan faa deres Eksportartikler om Børd og af Sted, og navnlig fordi de ikke kan faa deres Foderstoffer i Land. Den Uregelmæssighed, hvormed Skibene ankommer, som er til Stede under almindelige Forhold, er i høj Grad forøget under Krigsfaaren, hvor Ophold under Vejs ved de krigsførendes Bestemmelser kan blive ganske uforudset langvarige, og den kan medføre en saadan pludselig Ansamling af Arbejde paa pludselig Tid, at der nødvendigt maa komme Tidspunkter bagefter, hvor der er ringe Arbejde. Jeg antager, det er en af Grundene, men denne Fejl i Maskineriet kan vi jo heller ikke raade Bod paa, fordi det er Magter, som vi slet ikke har noget Herredømme over, der bestemmer disse Forhold, og navnlig kan de jo ikke rettes med kort Varsel.

Men jeg har ogsaa det samme Indtryk som det ærede Medlem fra København (Christiansen), der talte, havde, at den Ængstelse, man paa et vist Tidspunkt havde for, at der skulde blive Brug for store Midler til Arbejdsløhedskasserne, har vist sig lykkeligt overdreven, at tværtimod den Arbejdsløshed, som kunde volde vort Samfund Fare og Ængstelse, i høj Grad har været holdt borte, og at altsaa ogsaa Arbejdsløhedsunderstøttelserne har været langt ringere end oprindelig forventet. Men det er, som det ærede Medlem fra København ogsaa siger, ganske rigtigt, at vi gaar Vinteren i Møde, og derfor kan der maaske være nogen Grund for Københavns Kommune til at nævne noget større Tal, end der ellers maaske med Henblik paa de Erfaringer, vi har gjort, kunde nævnes. Jeg skal nævne en enkelt Ting, som i saa Henseende ogsaa belyser Forholdet: Byggearbejde, som er i Gang, f. Eks. her i Hovedstaden, og som er i højeste Grad nødvendigt, kan pludselig gaa i Staa paa Grund af Mangel paa Materialier. Det er netop i disse Dage blevet bebudet, at det ser ud, som om vor Tilførsel af Materialier til Bygninger er stoppet — og det er atter en Følge af Krigsforholdene —, saaledes at maaske en Række af de Byggeforetagender, som er i Gang, maa standse foreløbig nogle Dage. Der vil jo nødvendigvis derigennem indtræde en Arbejdsløshed og en Arbejdsløshed, som ikke kan aflastes ved, at Arbejderne tager andre Steder hen; thi de maa være til Stede

for at kunne genoptage Arbejdet i det Øjeblik. Materialierne atter er for Haanden, og for øvrigt vil de ikke være i Stand til for en kort Tid at gaa fra det Fag, de egentlig arbejder i, over i anden Arbejdsvirksomhed. Der er altsaa overmaade mange Grunde, hidførte af de overordentlige Forhold, som kan foranledige en øjeblikkelig Arbejdsløshed, samtidig med, at der er Brug for Arbejdskraft, Mangel paa Arbejdskraft andre Steder. Men lykkeligvis er jo det samlede Billede, vi for Øjeblikket ser, mindre Arbejdsløshed end tidligere. Ja, alle disse Forhold vil der jo blive rig Lejlighed til at vende tilbage til under Debatten om Lovens endelige Revision, og da haaber jeg, vi vil have de Oplysninger, som det ærede Medlem ønskede, og som vil give det finansielle og statistiske Grundlag for Debatten. I øvrigt takker jeg alle Ordførerne for Tilslutningen til Lovforslagets Fremme.

Hey: Det glædede mig at høre den højtærede Indenrigsminister, thi jeg har Indtrykket af, at naar vi kommer til at tale om Løntillæg til Statens Tjenestemænd, vil der i alt Fald ikke fra Regeringens Side være meget at indvende imod, at man gaar adskilligt videre, selv om den højtærede Minister jo ikke vilde gaa saa vidt, som min Gruppe mener Retfærdigheden taler for at gaa, nemlig til, at alle fik. Men det har ikke med samtidig at nævne en Forhøjelse af Statsbanernes Takster været min Hensigt paa nogen Maade at ville sætte ondt Blod eller at ville, om jeg saa maa sige, sætte Hovedet op paa netop de Tjenestemænd, der er ved denne Etat, og jeg kan sige, at min Gruppe ikke stiller en Takstforhøjelse som en Betingelse for et Dyrtidstillæg. Vi gaar med til at give alle, og naar vi er gaaet med til det og vi begynder at tale om Statens Indtægter, og hvor Pengene skal komme fra, saa mener vi, det er ganske rimeligt at tale om Statsbanerne og andre indtægtgivende Virksomheder under Staten. Disse Virksomheder skulde jo gerne hvile i sig selv, være nok i sig selv; men er der nogen Virksomhed under Staten, der ikke er det i dette Øjeblik, er det Statsbanerne, der med deres saa stærkt forøgede Udgifter til Kul og lignende og deres saa uhyre forøgede Slitage ikke paa nogen Maade giver en Indtægt, som er passende. Jeg skal for Resten ikke komme for dybt ind paa dette særlige Jernbanespørgsmaal. Jeg ved jo meget vel, at man ikke kan forhøje Transittaksterne uden ogsaa at forhøje de indenrigske Takster; men jeg mener, der er saa meget, der taler for at gøre det, at